

Van de redactie

In dit laatste nummer van het Maandblad voor de zomervakantie (het volgende nummer verschijnt in augustus) in de eerste plaats aandacht voor Eugène Dubois. Zoals U hebt kunnen lezen op de binnenzijde van de achteromslag van het vorige nummer is deze Limburger er in de vorige eeuw in geslaagd één van de ontbrekende schakels in de evolutie van de mens te ontdekken op Java. Een tweetal artikelen zijn aan hem gewijd. Het ene behandelt het wetenschappelijke werk van Dubois en de betekenis daarvan, het andere is gebaseerd op gegevens afkomstig uit het gemeentearchief van Eijsden, de geboorteplaats van Dubois, en laat ons kennis maken met de familie waar hij uit afkomstig was en met de omstandigheden waaronder hij opgroeide. Behalve in dit Maandblad wordt aandacht geschonken aan de persoon van Dubois tijdens de bijeenkomst van Kring Maastricht (belangstellenden van buiten de Kring zijn, als altijd, welkom) op 1 juli a.s. en door een tentoonstelling in het Natuurhistorisch Museum te Maastricht (vanaf 2 juli a.s.).

In dit Nummer vindt U verder een artikel over de Zuid-Limburgse Krijthellinggraslanden. Uitgebreid komen aan de orde de bedreigingen waar deze natuurgebieden aan onderhevig zijn en beheersmaatregelen die genomen zijn of genomen zouden moeten worden om die krijthellinggraslanden die nog resteren voor de ondergang te behoeden. Het laatste hoofdartikel behelst een onderzoek naar het voorkomen van vleermuizen op kerkzolders in zuidelijk Zuid-Limburg. Tot nu toe is erg veel geschreven en bekend geworden over de winterverblijven (m.n. de mergelgroeven) van vleermuizen. Er is echter maar weinig bekend over de zomerverblijfplaatsen. Dit artikel is een eerste aanzet om deze leemte op te vullen.

A.J. Lever

Verslagen van de maandelijkse bijeenkomsten

Te Heerlen op 19 april

Na de opening van de vergadering stond een verkiezing van vice-voorzitter en penningmeester op de agenda. Nieuwe kandidaten hadden zich niet gemeld. De huidige vice-voorzitter, de heer W. Bult, en de huidige penningmeester, mevr. Adams, stelden zich herkiesbaar. Met algemene stemmen werden beiden herkozen.

Door enkele leden waren wat natuurobjecten meegebracht. Mevr. Vellen had op een takje van vermoedelijk de Grauwe wilg een takgal. Bij determinatie bleek het een gal van de Wilgentakgalmug, (*Rhabdophaga salicis*) te zijn. Dit is een veelkamerige gal. De larvekamers ervan zitten in het merg van de tak. In tegenstelling tot de meeste galvormers, die meer dan 1 generatie per jaar hebben, is er bij deze soort slechts 1 generatie per jaar. Drs. Koelman was de vorige dag teruggekomen van een vakantie in zuid-west Turkije. Hij had een aantal bloemen meegenomen. Een deel hiervan kon niet op naam worden gebracht. Wel zagen we o.a. Wit bilzen-

kruid (*Hyoscyamus albus*) met een bleke kroon zonder donkere aders. De keel van de bloem was iets groenig. De plant is even giftig als het gewone Bilzenkruid. Ook was er de Gele affodil (*Asphodeline lutea*). De plant wordt tot 1 m hoog en heeft een aarvormige bloeiwijze van stervormige gele bloemen. Verder zagen we de Witte reseda (*Reseda alba*), die tot 80 cm hoog wordt. Deze soort is ook adventief in ons land te vinden. De uitgebloeide bloemen van *Trifolium stellatum* waren gemakkelijk te herkennen aan de stervormig uitgespreide, fel roodachtig gekleurde tanden van de kelk.

Na de pauze toonde de heer Van Geel een aantal dia's over het Cactusreservaat bij Tucson in Arizona. We zagen de Reuzecactussen die bestoven worden door kleine duifjes en waarin Dwerfuultjes nestelen. Ook groeien er talrijke soorten schijfcactussen (*Opuntia*), bolcactussen (*Mamillaria*), zuilcactussen (*Echinocereus*) enz. Vrijwel al deze planten werden door de oorspronkelijke bewoners benut, b.v. voor het verkrijgen van drinkwater, voedsel enz.

Naast cactussen groeien in het reser-

vaat talrijke kruiden en struiken bijvoorbeeld de Palo verde, een struik met groene, kale takken en de merkwaardige Ocotillo met zijn 3 m lange takken die bezet zijn met dorens.

Hoewel de meeste dieren zich overdag tegen de hitte verschuilen onder stenen en in de bodem, waren er toch ook wat dia's van dieren.

De Coati Mundi en de Ringtail-cat. Beide zijn verwant aan de Wasbeer. Het zijn nachtdieren en alleseters. De Blacktail Prariedog en de Grondeekhoorns zijn knaagdieren. Het Gila-monster is een giftige hagedis, een traag dier dat ook vogels en kleine zoogdieren eet. De Padhagedis eet insecten. De Road-runner is een vogel die rent en zelden vliegt. Hij is verwant aan de Koekoek.

Te Maastricht op 3 juni

Nadat de voorzitter het drukke programma voor de komende weken had toegelicht, gaf hij het woord aan dr. Van Nieuwenhoven die kort stil stond bij het overlijden van de heer L. Loterijman die een zeer actieve rol heeft gespeeld in het Genootschap. Hij was